

CESTA

Zpravodaj farnosti při konkatedrále Nanebevzetí Panny Marie
v Opavě
duben 2026

Slovo na cestu

Oslavili jsme Ježíšovo vzkříšení a nyní, po velikonočních událostech, máme stejně jako učedníci žít svou povelikonoční víru – uvádět ji do reality všedních dnů.

Ani učedníci tehdy ještě plně nechápali, co vlastně znamená žít tuto novou skutečnost víry. A vlastně to ani není plně v lidských silách pochopit. Proto seděli ustrašení za zavřenými dveřmi. Nevěděli, co mají dělat, a báli se, přestože se jim Ježíš už několikrát zjevil.

Najednou se mezi nimi opět objevil Ježíš. Pozdravil je slovy: „*Pokoj vám.*“ Dal jim dar Ducha svatého a světil jim velkou moc – moc předávat Boží milosrdenství, odpouštět hříchy. S touto mocí pak poslal své učedníky do celého světa, aby hlásali radostnou zvěst.

Při tomto setkání však chyběl apoštol Tomáš. Kdyby tam nebyl kdokoli jiný z učedníků, pravděpodobně by reagoval podobně. Boží prozřetelnost však vybrala právě Tomáše. Nebyl lepší ani horší než ostatní, ale v tu chvíli měl zřejmě právě ty dispozice, které byly potřebné. Díky tomu mohl svědčit nejen o víře, ale i o pochybnostech – nejprve ostatním apoštolům a později i dalším generacím až do dnešních dnů.

Tomáš nejprve nevěřil. Uvěřil až tehdy, když Ježíš splnil jeho požadavek: když mohl vidět jeho rány a dotknout se jich. Tehdy Tomáš vyznal svou víru slovy: „*Pán můj a Bůh*

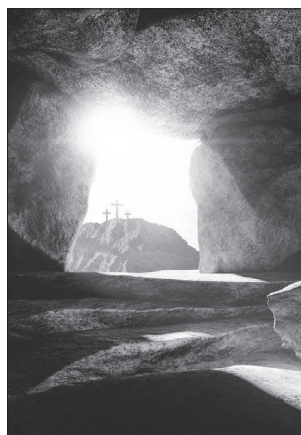
můj.“ Bylo to jedno z nejhlubších vyznání víry v evangeliu – Tomáš jako první člověk takto přímo vyznal Ježíše jako svého Boha.

Ježíš využil i tento okamžik Tomášovy pochybnosti, který se stal silným svědectvím pro ostatní. Právě proto se tato událost dostala do Písma svatého. A tak o Velikonocích stále znovu slyšíme Ježíšova slova: „*Blahoslavení, kdo neviděli, a přesto uvěřili.*“

Na konci každé mše svaté slyšíme také výzvu: „*Jděte ve jménu Páně.*“ Tato slova byla původně určena učedníkům, když je Ježíš posílal do celého světa. Od té doby zaznívají na konci každé mše svaté a připomínají všem věřícím jejich poslání.

Posílnění Božím slovem, Eucharistií a radostnou zvěstí máme i my vycházet do světa – žít svou víru v každodenním životě a nést ji dál, postupně až za hranice našeho vlastního světa.

P. Miroslav Horňák, farář z Velkých Heraltic

Pán v pravdě vstal

Hymnus z benediktinského antifonálu

Jitřenka zářící vstává, nebesy slávy zpěv letí,
těž zemí zaznívá chvála, žalem lká temné podsvětí.
Mocný Král, hrdina slavný, zpřetínal okovy smrti
a rozrazil pekel brány, z otroctví vyvedl děti.
Ač kámen hrob uzavírá, zbitého hlídají stráže,
on vzhůru vítězně stoupá, kolem něj vítězná záře.
Tu utichá všech nářků sten, bolestí žár se utišíl,
neb Pán dnes z hrobu vyšel ven, jak anděl Páně oznámil.
Pánu ať chorál slavný zní, neboť on právě z hrobu vstal,
Otcí i Duchu vítězství navěky ať zní píseň chval.

Obsah čísla

► **Slovo na cestu** / o. Miroslav Horňák ► **Pán v pravdě vstal** ► **Zajímá nás** / *Potřebujeme pro víru definice a formulace?* ► **Svatý František z Assisi** / 1. část ► **Pátý ročník Čtení Bible24** ► **Výstava velkoformátových fotografií** ► **30 let diecéze** / *Víkend smíření* ► **Charitativní koncert** / *Ve znamení Slunce* ► **Klub sv. Anežky** ► **K zamyšlení** / *O umění žasnout* ► **Knižní tipy** / *Svatý František z Assisi; Dilexi Te; Modli se, rozhodni se a už to neřeš* ► **Dětem** / *Velikonoční zpěv* ► **Centrum pro rodinu** ► **CZŠ sv. Ludmily** ► **Charita Opava** ► **Oznámení**

Zajímá nás...

Potřebujeme pro víru definice a formulace?

„Nepotřebujeme! Absolutně vůbec pro svou víru nepotřebuji žádnou definici.“ Odpověděl mi kamarád, který má „svou víru“. Věří v něco, v něco většího, co nás přesahuje.

A druhý můj kamarád, ten věří v energii. A jiný věří v mimozemský život, který je vyspělejší než náš.

A vlastně všichni mají pravdu. My víme, že mimozemský život je v nebi, a rozhodně je tam život vyspělejší, ba dokonce neko-nečný. A věřit v energii taky není špatné,

energie je všude kolem nás, dokonce mi zajiskřilo od ruky, když jsem se dotkl kovových futer. A věřit v něco, co nás přesahuje, je taky celkem dobré.

Jenže my víme, že „to něco“ je Někdo. A jak to víme? Protože je nám nabídnuta víra a my ji přijali. A pokud se díváme na dějiny pohledem víry, tak nám celé stvoření světa, fauny a flóry, ale i život lidí dává smysl.

Ti, kteří uvěřili v dospělosti, nepotřebovali žádnou definici Boha, víry ani ničeho jiného. Prostě uvěřili a bylo jim naprosto jasné, že Bůh je. Jenže pak se chtěli o Bohu dozvědět něco víc než jen to, že je. A začali se ptát.

Když se mi dostalo do ruky poprvé Krédo neboli Vyznání víry, zůstal jsem ohromen. Četl jsem si jej znova a znova a pořád si jej pročítám a čím dál více žasnu.

Vyznání víry je dokonale definováno. Ke vzniku definice se dostáváme až k prvotním křesťanům. Toto Vyznání víry, které je definováno, se předává z generace na generaci. My věříme ne v něco, ale v jednoho Boha...

Díky přesně formulovanému Vyznání víry se můžeme držet pravého Boha. Můžeme Jej zývat ve společenství, protože máme stejné vyznání. Můžeme stejného Boha chválit po celém světě. Můžeme tuto víru předat další generaci, protože Vyznání víry máme zformulované.

A víte, že každý, kdo se chce stát duchovním, musí vlastní rukou napsat Vyznání víry a podepsat jej? Naštěstí není nutné se podepisovat vlastní krví, ale pravdou je, že Bůh o naší duši stojí.

Zkuste si někdy sednout a napsat Vyznání víry vlastní rukou, pak se možná budete chtít o Krédu dozvědět něco víc.

jáhen Marek

Svatý František z Assisi

1. část

Papež Lev vyhlásil u příležitosti 800. výročí úmrtí svätce z Assisi mimořádný Rok svätého Františka. Ten probíhá od 10. ledna 2026 do 10. ledna 2027 a my všichni jsme zváni, abychom se po vzoru „Chudobky z Assisi“ snažili o svätý život a šíření Božího pokoje.

Člověk by si řekl, že Františka zná úplně každý – je to přece jedna z největších postav našich dějin. Ale ruku do ohně bych za to nedala. Možná právě teď, v rámci tohoto jubilea, nastal ten správný čas osvěžit si jeho inspirativní příběh a podívat se na něj novými očima. K tomu by nám mohl pomoci i tento životopis...

Svatý František byl synem bohatého obchodníka v Assisi a z lásky ke Kristu všechno opustil. V době, kdy se materialismus rozrůstal i v údech církve, začal ji František obnovovat nastoupením cesty v absolutní chudobě a životem podle evangelních rad. Založil

nový řád „Menších bratří“ (Minoritů) i jeho františkánské větve pro ženy a laiky žijící ve světě. Prioritou a nejvyšší hodnotou v jeho životě byla LÁSKA. S ní souvisel i jeho soulad s přírodou. Jeho nejhlubší láska k Spasiteli a touha po spáse duší byla doplněna darem stigmat, která ho ještě více připodobnila ke Kristu. Zemřel ve věku 44 let.

Nejšťastnějším a nejbohatším přes absolutní chudobu

Narodil se v roce 1182 v Assisi v Umbrii ve střední Itálii a při křtu dostal jméno Jan. Jeho otec Petr Bernardone pocházel z Florencie a byl bohatým obchodníkem s látkami. Matka Dominika, rozená Piku, měla ještě syna Angela, který se později oženil.

Vzhledem k tomu, že otec obchodoval s Francií, naučili se francouzštině i jeho děti a malý Jan začal být příbuznými nazýván Francouzem a Franciskem (z toho Francesco –

František). Otec si přál, aby se kupcem stal i František, který znal i latinu, ale jeho život se ubíral jiným směrem. Zprvu bychom ho snad mohli označit za bouřlivého mladíka, v němž ale převládala dobrota srdce. Ve svém postavení nehleděl na peníze a pěkně oblékaný pobýval rád ve veselé společnosti. Zároveň byl štedrý k chudým a když jednou pro nedostatek času odbyl žebráka, s lítostí se pak za ním rozběhl. Žil ve světské společnosti, ale nikdy v něm nebyla sobeckost ani se nedopustil mravního provinění. - Toto, s ušlechtilou povahou, otevíralo jeho srdce působení Boží milosti, na kterou se snažil horlivě odpovídat a tím rostl ke svatosti.

Kvůli zábavám mu otec občas činil výčitky, ale matka ho omlouvala a jeho společníci ho měli v oblibě. Situace se změnila, když se nějak zapletl do bojů mezi měšťany z Assisi a z Perugie. Octl se v zajetí, z něhož se dostal až po roce. Ve 20 letech prodělal závažnější onemocnění, po němž se chtěl vrátet k dřívějšímu způsobu života. Po jednom milosrdném skutku, při kterém daroval oděv, měl ve snu vidění paláce plného zbraní, ozdobených kříží. Sen si začal mylně vykládat a připojil se proto k válečné výpravě do Apulska. U Spoleta však byl ve snu osloven otázkou: „*Proč opouštíš Boha, bohatého Pána a chceš sloužit pouze jeho chudému služebníku?*” Z toho usoudil, že sen měl být výzvou k duchovnímu boji a z armády vystoupil. Brzy si uvědomil, že dosavadní způsob života není ten pravý a jak řekl svým společníkům, objevil snoubenku, u které viděl všechna nej..., i když jí bylo maximálně pohrdáno – byla to absolutní chudoba. K tomu, aby se s ní zasnoubil, ho vedla láska ke Kristu, který se do ní z lásky k nám narodil, pro nás obětoval svůj život a zanechal nám „evangelní” rady jako spolehlivou cestu.

Již tehdy byl František natolik znalý Písma, že když při vyjízdce na koni potkal malomocného, přestože se ho zhrozil, vzpomněl si na citaci Izaiášovy 53. kapitoly, kde prorok viděl Spasitele jako malomocného, před nímž si člověk zakryje tvář. Proto se k němu snížil, políbil jeho ruku a obdaroval ho. Takovým způsobem dorůstal svému budoucímu povolání.

Jednou v polorozpadlém chrámu sv. Damiána poklekl před křížem a ve svém nitru jasně uslyšel výzvu: „*Františku, jdi a obnov můj dům, který, jak vidíš, se rozpadá.*”

Výzvu si vyložil doslovně ve vztahu k onomu chrámu a aby získal prostředky na jeho opravu, šel a ve Foligna prodal z otcova skladu nějaké látky i s koněm. V důsledku toho se jeho vztah s otcem vyostřil a setkání s ním měl František za nebezpečné. Když se otec ve věci majetkového sporu obrátil na biskupa, František před oběma svlékl své šaty s prohlášením, že za svého otce bude nadále považovat jen toho v nebi. Tak se definitivně rozešel s minulostí na jaře 1206. V hrubém hábitu převázaném provazem pak převážně vlastními silami a s vyžebnanými prostředky dokončil opravu chrámu.

Bůh ale od něj chtěl víc. Pro slova kostel i církev je v italštině stejné slovo: *chiesa*. Františkovo opravování kostela bylo předobrazem jím později zakládaného řádu, sloužícího k nápravě v církvi. Souhlas s plněním Boží vůle znamená vždy větší obdarování milostí pro toho, kdo životem říká „*ano*”, i pro církev, jejíž je součástí.

převzato z webu catholica.cz (Jiří Chlumský)

Pátý ročník Čtení Bible24

Na 150 čtenářů četlo poslední březnový pátek a sobotu v opavské konkatedrále v projektu Čtení Bible24. Slavnostního zahájení, které začalo v 19 hodin se účastnilo na 100 lidí, což je rekord předešlých ročníků. Pozváno bylo 15 hostů z řad zástupců církví, biskup Martin David, představitelé politického a kulturního života města Opavy, lékaři, ředitelé, pedagogové a také romská komunita Salesiánů Dona Boska z Ostravy.

V úvodu vystoupili umělci s písněmi Davida Stypky. Opavský violoncellista a skladatel Jan Hanousek s kytaristou a publicistou Milanem Bátorem. Nechyběla gregoriánská schola Bonifantes Opaviensis z Církevní konzervatoře Německého řádu v Opavě se středověkými duchovními písněmi pod vedením Václava Stoklasy. Ve 20.30 přišla řada na čtenáře, kteří četli nepřetržitě do následujícího dne. Poprvé se podařilo naplnit všechna čtení týden dopředu.

Letos se četlo z Nového zákona, který se přečetl téměř celý. Mladší a starší generace četla ve dne i v noci. Součástí projektu byla výstava z Muzea Biblí v Jablunkově. Poprvé se objevila v našem chrámu unikátní výstava Člověk a Víra, která byla prezentována na Pražském hradě. Výstava zachycuje přes 50 fotografií ze života církve. Fotografie budou k vidění do 1. června.

Slavnostního zakončení s požehnáním a písní Te Deum se zúčastnil primátor města Opavy a ředitel Slezského divadla v Opavě. Na závěr všem požehnal kancléř a jáhen biskupství ostravsko-opavského. Každý účastník obdržel na památku dřevěnou placku, které pro tuto příležitost vyrobila Charita Opava. Veliké díky patří děkanovi Václavu Koloničnému za možnost tento projekt uskutečnit v Opavě a v konkatedrále Panny Marie. Všem zpěvákům a muzikantům, organizátorům, a hlavně vám čtenářům patří veliké díky. Už teď se těším na šestý ročník, který by se měl uskutečnit za rok.

Za organizátory Čtení Bible24 Lukáš Graca, foto Vladimír Liška (ČaV)

Výstava velkoformátových fotografií

Společenství fotografů Člověk a Víra zve širokou veřejnost na premiérové uvedení své velké putovní výstavy v prostorách konkatedrály Nanebevzetí Panny Marie v Opavě. Tato expozice, která svou pouť tradičně zahajuje na Pražském hradě, se v srdci Slezska představí vůbec poprvé. Návštěvníci se mohou těšit na rozsáhlý soubor více než 90 velkoformátových fotografií, které zachycují pestrost a hloubku křesťanského života nejen v naší diecézi, ale v rámci celého Česka i Slovenska. Výstava nabízí unikátní pohled na církevní události – od slavnostních bohoslužeb v katedrálách a biskupských svěcení až po tiché okamžiky osobní modlitby a radostné farní dny.

„Naším cílem je šířit evangelium obrazem a zprostředkovat náhled do života církve i lidem, kteří na těchto akcích nemohli být osobně přítomni,“ vysvětluje záměr spolku vedoucí diecézních fotografů Roman Polách.

Výstava v ostravsko-opavské diecézi probíhá za laskavé podpory a pod záštitou biskupa Mons. Mgr. Martina Davida a také pod záštitou primátora města Opavy Ing. Tomáše Navrátila. Pro Opavu se jedná o mimořádnou příležitost, jak nahlédnout do tvorby dobrovolných fotografů, kteří svou službu vykonávají bez nároku na odměnu s cílem evangelizovat skrze objektiv.

Co na výstavě uvidíte:

- Kvalitní reportážní snímky z klíčových událostí liturgického roku.
- Působivé záběry sakrální architektury, včetně fotografií pořízených pomocí dronů.
- Emoce, radost i hloubku společenství věřících.

Přijďte se nechat inspirovat krásou křesťanského života a objevit „světlo víry“ zachycené v pravý okamžik.

spolek Člověk a Víra, foto Vladimír Liška (ČaV)

30 let diecéze

Víkend smíření

V rámci výročí 30 let naší diecéze jsme předposlední březnový víkend mohli prožít „Víkend smíření“. Hlavním bodem byl sobotní večer v konkatedrále, ale modlitby za uzdravení vztahů a odpuštění probíhalý následující den ve všech farnostech.

V konkatedrále se věřící sešli s biskupem Martinem u symbolického dřevěného kříže. Ten se stal „mostem“ pro odevzdání všeho, co nás rozděluje. Během kající bohoslužby byly na kříž připevněny tabulky s vinami, které zraňují církev i společnost. Kromě společných proseb mohl každý přinést ke kříži i své soukromé úmysly. O síle odpuštění svědčili i hosté – například o smíření v rodině nebo o svátosti smíření jako prameni znovuzrození.

foto Miriam Šumníková (ČaV)

Charitativní koncert

V **sobotu 11. dubna** v 16.30 se uskuteční se v kostele sv. Vojtěcha autorský koncert Jana Hanouska nazvaný ***Ve znamení Slunce***. Těšit se můžete na septet Útěchy (inspirovaný básněmi Mons. Josefa Veselého), orchestrální Modlitby za život pod vedením Kremeny Pešákové či vystoupení operní pěvkyně Olgy Procházkové. Večer uzavře pocta Davidu Stypkovi a projekt JANIVO. Atmosféru doplní výstava obrazů Marty Meletzké.

Výtěžek z dobrovolného vstupného bude věnován na opravu kostela sv. Trojice poškozeného povodněmi.

Klub sv. Anežky, dobrovolné sdružení Charity Opava

Program na měsíc duben: Všechna setkání začínají v 16 hodin v Denním stacionáři pro seniory v domě U svatě Anežky (Kylešovská 4), pokud není uvedeno jiné místo nebo jiný čas.

- 7. 4. Informativní schůzka
- 14. 4. Beseda s MUDr. Evou Dratvovou na téma „S láskou a úctou povídání o bl. Karlu I. Habsburském“
- 21. 4. Beseda s o. Markem Večerkem o činnosti nemocničního kaplana

*Za Klub sv. Anežky s přáním požehnaných velikonočních svátků
Zdislava Sovadinová*

K zamyšlení

Víte, co znamená slovo „žasnout“ a co to je žasnout v běžném životě a také třeba při mši svatě? Jestli ne, nechte se poučit Maxem Kašparů. A jestli o tom už něco víte, tak i pro vás je následující text. Třeba pak budete moudřejší.

O umění žasnout

Pohlédnout do dětských očí a nežasnout, znamená být duševně i duchovně slepý.

N N.

Současný člověk pomalu ztrácí vlastnost, která obohacuje jeho život. Umění žasnout.

Osobně se domnívám, že tento talent zůstává v současnosti dětem asi do pěti let věku.

Takový capart je schopen bezelstně a upřímně žasnout u rozzářeného vánočního stromku nad dárky, které pod ním najde. Osmiletý školák nežasne. Vánoční stromek viděl už osmkrát, takže celkem nuda. A dárky? Chrysler to zatím není, tak co.

A to nehovořím o životem znuděných sedmnáctiletých dívkách a mladících, kteří už zažili úplně všechno – a není tedy nad čím užasnout. Život začíná být nudný.

Proto je potřeba si ho zpestřit promiskuitou, tvrdším alkoholem, drogami. Aspoň trochu radosti v tom obyčejném, nezajímavém a nic nového nepřinášejícím světě.

Kdo ještě v dospělosti dovede žasnout nad západem slunce, zpěvem ptáků nebo nad dětským kočárkem, aby se pomalu ohlížel, zda ho nikdo nevidí a zda nebude prohlášen za blázna.

Divit se, to bychom ještě zvládli, ale žasnout, to už sotva dovedeme.

Když bere Ježíš Kristus své tři apoštoly na vrcholek hory, kde je před nimi proměněn, jsou apoštolové v úžasu. Když zve Ježíš nás ke svému oltáři, kde je proměněn chléb v jeho tělo a víno v jeho krev, zůstáváme ospalými jako každou neděli před tím a účast na tomto zázraku prožíváme netečně. Neumíme užasnout ani zde.

K radosti lidské duše patří také umění žasnout. Žasnout znamená být vděčným, žasnout znamená radovat se z tajemství, žasnout znamená vidět „za věci viditelné“. Žasnout znamená žít jako dospělý, ale radovat se jako dítě. Už Písmo v Lukášově evangeliu líčí, jak po jednom Ježíšově zázraku všechny zachvátil úžas, chválili Boha, byli naplnění bázní a říkali: „Co jsme dnes viděli, je nad naše chápání.“ A na jiném místě se hovoří o tom, že kdo nepřijme Boží království jako dítě, vůbec do něj nevejde.

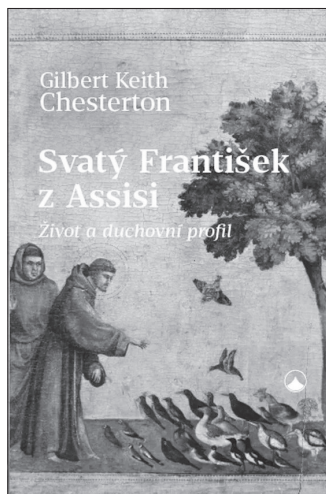
Max Kašparů, řeckokatolický kněz, psychiatr, pedagog, premonstrátský terciář...

Příznám se, že i v mém životě je toho žasnutí pramálo.

Vladimír Ziffer st.

Zdroj: *O radostech lidské duše s Maxem Kašparům*. Karmelitánské nakladatelství Kostelní Vydří, 2001, str. 30–31.

Knižní tipy

Svatý František z Assisi

Život a duchovní profil

Gilbert Keith Chesterton

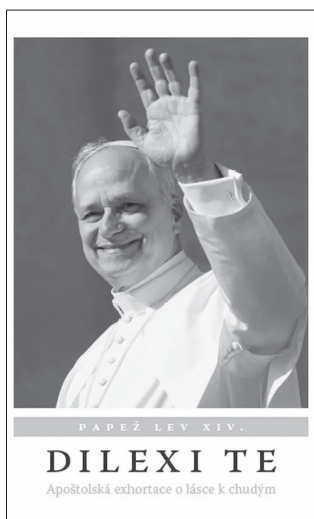
V souvislosti s osmisetletým výročím a rokem sv. Františka vyšly a ještě vyjdou knihy pro různé typy čtenářů – od dětí až po intelektuály. Zatímco první skupinu potěší třeba komiksový příběh nebo velkoformátový Svatý František od Anselma Grüna s nádhernými ilustracemi Giuliana Ferriho, druzí jmenovaní sáhnou po novém vydání knihy G. K. Chestertona. Tento krátký spis opravdu potěší přemýšlivé lidi, kteří už o světcích z Assisi něco znají, ale chtějí do jeho odkazu proniknout hlouběji.

Nejde o jednoduchý životopis. František z Assisi je člověkem ohromných paradoxů, které není pro dnešní-

ho člověka lehké pochopit. Pestrý svět vrcholného středověku si ale podle Chestertona potrpěl na větší okázalost, než si umíme představit. Proto také se František hovorem se Saracény snaží ukončit křížové výpravy. Proto také se modlí i tančí. Proto také dobře rozumí zvířatům a zvířata rozumí jemu. A proto se právě v jeho hlavě zrodí nápad postavit první betlém...

František si byl v srdci jistý tím, že soucit, láska k chudým a mystická zkušenost s Bohem k sobě můžou mít velmi blízko. Kéž v sobě touhu po této harmonii probouzíme i my.

(Vydalo Karmelitánské nakladatelství, 128 stran)

Dilexi Te

Apoštolská exhortace o lásce k chudým

papež Lev XIV.

Posledním velkým dokumentem vydaným papežem Františkem byla encyklika Dilexi nos o Ježíšově lidské a božské lásce. Dílo, které na ni mělo navázat, už minulý papež nedokončil. Lev XIV. se tohoto díla ujal a rozšířil jej o vlastní myšlenky. Pojem exhortace znamená povzbuzující text. Jeho východiskem je Boží láska k chudým, slabým a ubohým, kteří jsou často vystaveni opovržení svého okolí.

Text má klasickou strukturu: 1. co nám říká k tématu Bible; 2. stručné dějiny charitativní činnosti a sociální nauka církve; 3. výzvy pro dnešní církev. Chudí jsou v první řadě naši bližní, nikoli pouze sociálněekonomická kategorie nebo objekt něčí péče. Když nám Ježíš Kristus říká:

„Cokoli jste udělali pro jednoho z těchto mých nejposlednějších bratří, pro mne jste udělali“ (Mt 25,40), není to jen projev lidské laskavosti. Kristus nám tím říká, že chudí tvoří Jeho tělo a láska k nim je znakem církve věrné Božímu srdci a evangeliu.

Čtenář se může těšit na hluboké myšlenky, se kterými je potřeba chvíli zůstat.

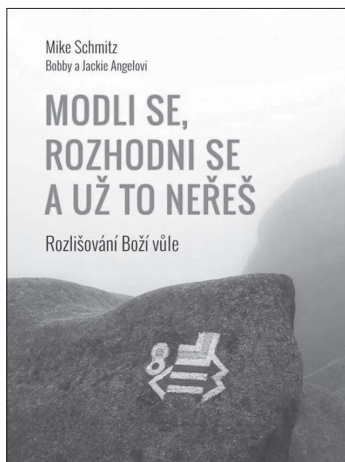
(Vydalo Karmelitánské nakladatelství, 100 stran)

Modli se, rozhodni se a už to neřeš

Rozlišování Boží vůle

Mike Schmitz

Rozhodování a hledání Boží vůle pro naše životy je tématem, které trápí mnoho křesťanů. U mladých lidí, kteří stojí na rozcestích svých životů je toto rozlišování ještě zásadnější. Nejen pro ně vyšla svěže napsaná kniha z nakladatelství Paulínky. Autorem je americký kněz a zároveň oblíbený youtuber a podcaster Mike Schmitz, kterému v psaní pomáhali manželé Bobby a Jackie Angelovi.

„Někdy se mylně domníváme, že rozlišování Boží vůle se týká pouze otázky kněžství nebo řeholního života. Ať už tyto možnosti zvažuješ nebo ne, hledání Božího plánu je součástí života všech křesťanů. Tato kniha tě chce provést procesem objevování toho, co pro tebe Bůh připravil, ať už řešíš, jakou zvolit školu, s kým chodit, kterým směrem se ubírat v kariéře nebo jaký si vybrat životní stav.“

Kapitoly nejsou nijak dlouhé, každá je zakončena otázkami k zamyšlení, někdy i modlitbou. Příklady, na kterých je správné rozhodování prezentováno, někdy vycházejí z populárních filmů jako Hvězdné války, jindy ze sportovních přirovnání nebo ze života autorů.

Velmi motivující je celkové vyznění knihy, která životní hledání neprezentuje jako něco tragicky hlubokého:

„Rozlišování by nemělo být něčím strnulým a napjatým. Je součástí Boží vůle plné lásky, radosti a pokoje, podobá se spíš hře než válce, spíš psaní milostných dopisů než skládání závěrečných zkoušek.“

(Vydaly Paulínky, 127 stran)

Jan Pilař, Karmelitánské knihkupectví Opava

Dětem

Velikonoční zpěv

Je velikonoční ráno. Lukáš nemá tentokrát problém vylézt z postele, když jej maminka budí. V kuchyni už sedí tatínek u stolu s rozkrojeným beránkem. Hoch spěchá do koupelny, kde se vmáčkne k umyvadlu vedle sestry Elišky. Jindy by se přitom asi pohádali, ale teď o Velikonočích si oba dávají pozor, aby ranní hygiena proběhla bez strkání.

Tatínek si pobrukuje aleluja v různých variantách. Maminka ho přitom druhým hlasem doprovází. I ranní společná modlitba u stolu je se zpěvem velikonoční písně.

Beránek pomalu mizí, maminka sklízí obdiv a poděkování. Tatínek je však stále více zamyšlený.

Lukáš se ho proto ptá: „Tati, proč jsi smutný? Máme přece Velikonoce.“

Tatínek se usměje. „Smutný nejsem, ale něco mi chybí.“

„Co?“ zeptá se tentokrát Eliška.

„Probudil jsem se ještě před svítáním. Otevřel jsem okno, abych slyšel ranní chvalo zpěv kosů, jejich velikonoční chvalozpěv. Ale slyšel jsem jenom jednoho, a to ještě z dálky.“

„Ano, je tomu tak,“ přidává se maminka. „kosí ranní koncerty se u nás nekonají.“

„Proč?“ chce vědět Lukáš.

„Hodně jsem o tom přemýšlel, četl články ornitologů. Virová nákaza z let 2018 a 2019 je pryč, množství kosů v přírodě je stabilní, ale přesto hopsání černých krasavců je stále vzácnější. Kosi prostě z měst mizí a jsou jinde.“

Když se tatínek podělil o svou starost, tak se mu ulevuje. V kostele pak se všemi zpívá jásavé aleluja. Také oběd je slavnostní. Při něm hlava rodiny vyhlašuje cenu: „Kdo zjistí, proč nám tu nezpívají kosi, dostane večer zmrzlinu. Podmínkou je, abyste nehledali rozumu na internetu.“

Lukáš i Eliška vědí, že se o zmrzlinu rozdělí, ale i tak chtějí vyhrát. Eliška spěchá k babičce a dědečkovi. Musejí přece vědět, co se změnilo na zahradách. Lukáš na to jde jinak. Prohrabává se ve fotografiích, na kterých jsou zachyceny zahrady. Jsou mu přitom dobré i staré časopisy.

Při večeři odevzdávají sourozenci výsledky svého bádání. Tatínek je čte a příkyvuje.

„Kdo vyhrál?“ chce už Eliška vědět výsledek soutěže a Lukáš se přidává.

„Vyhráli jste oba. Jste fakt dobří. A myslím, že máte hodně pravdy. Oba píšete totéž. Z našich zahrad zmizely stromy, jsou tam slunečníky s bazény. Ptáci tak nemají kde bydlet a stěhují se jinam. Výborně. Já k tomu ještě dodávám: V horkých létech jsou trávníky beze stromů vyschlé, a proto nevlézají ven žížaly. Kosi proto hladoví a umírají.“

„My máme na zahradě stromy, ale mohli bychom jich mít více,“ přemýšlí nahlas maminka, „co kdybychom udělali z naší zahrady ráj pro ptáky. A možná se k nám někdo připojí, a kosi se nám vrátí.“

Zmrzlinu tak rozdělují oba. Spravedlivě, všem stejně. Přitom vzniká na stole nákres budoucí zahrady s nadpisem: RÁJ PRO PTÁKY. A tak se v rodině mísí radost z Ježíšova vzkříšení s radostí nad „vzkříšením“ starých dobrých zahrad, kam ptáčci zase rádi přiletí.

jáhen Josef Janšta, ilustrace Majda Řeháková

Centrum pro rodinu – středisko Opava

*Kontakt: Masarykova 39, minoritský klášter, 1. patro;
e-mail: jdostalova@prorodiny.cz, mobil: 731 625 617;
internetové stránky: www.prorodiny.cz;
osobní kontakt: Po–Pá od 8 do 12 hodin.*

Víkend pro ženy v Českém Těšíně

Víkend je určen ženám všeho věku. Každá žena může načerpat inspiraci ve společenství ostatních žen, ale také i v tichu.

Víkend se uskuteční **od 17. do 19. dubna 2026** v exercičním domě v Českém Těšíně.

Program:

- Ester – krásná žena (přednáší Mgr. Katarína Dubělčíková)
- Z jakých kořenů vycházím (přednáší Marie Varechová)
- Modlitby gesty a biblické žid. tance (vyučuje Jana Dostálová)
- Výtvarná dílna (pod vedením Boženy Muczkové)

Cena: 1950,- Kč (ubytování a strava) + 200 Kč (režijní náklady)

Přihlášky: Jana Dostálová, 731 625 617, jdostalova@prorodiny.cz

Odpolední seminář pro ženy s Mgr. Irenou Smékalovou

Seminář se uskuteční **v pondělí 20. dubna 2026** od 17.30 do 20.00 v Opavě, v pastoračním středisku minoritského kláštera.

Téma: *Tři hlasy v nás (dítě, rodič, dospělý)*. Proč někdy reagujeme jako malé holky a jindy jako přísné matky? Určeno ženám, které chtějí porozumět svým reakcím, zlepšit komunikaci a lépe vyjednávat.

Cena: 350 Kč, přihlášky: Jana Dostálová, 731 625 617

Pouť rodin na Maria Hilf

Tato pouť se již tradičně uskuteční druhou sobotu v měsíci květnu, tj. **9. května 2026**. Bližší informace budou na plakátech a v květnové Cestě.

Jana Dostálová

Co se děje v CZŠ svaté Ludmily

Jsme opět v TOP 10

S potěšením a velkou radostí jsme přijali zprávu, že se naše škola opět umístila v TOP 10 základních škol. V českém jazyce se umístila na prvním místě s úspěšností 74,27 %. To ji katapultovalo na první místo i v rámci Moravskoslezského kraje. V matematice pak naše škola získala pátou příčku. Celkově ale dosáhla 1. místo ze všech škol v rámci okresu. Díky patří vedení školy, všem vyučujícím i nepedagogickým pracovníkům. Všichni tvoříme klima školy, ve kterém se děti mohou učit, zdokonalovat a dále rozvíjet své schopnosti a talenty.

Zimní radovánky

Vypadá to, že jaro už venku převzalo vládu. Slunce svítí, kytky rozkvétají. Ale před měsícem, na začátku února, kralovala zima. A tento čas trávili naši sedmáci na horách, protože probíhal lyžařsko-turistický kurz. Tentokrát to byl lyžák plný změn: například děti, které lyžovaly, jezdily na Karlov skibusem. Ten je potom zase přivezl zpět na chatu ve Staré vodě. A děti, které nelyžovaly, vyrážely na různé výlety po okolí. Odpoledne se pak všichni setkávali na chatě, kde si užívali připravený program. Počasí bylo ještě pěkně zimní, ale při lyžování, při chůzi i při společných hrách bylo všem příjemně teplo. Prostě celá akce se náramně podařila.

Doba postní

Není žádným tajemstvím, že postní doba je akce 3 v 1 (tedy tři v jednom): 1 modlitba, 2 půst, 3 almužna. Také ve škole na Hradci se děti snaží postní dobu dodržovat a více se zamýšlejí nad sebou. Malými výzvami i dobrovolnými úkoly jsou vedeny k modlitbě, ke konání dobra a snaží se trochu změnit samy sebe. Letošní nabídka na almužnu je zaměřená na podporu vzdělání a poskytnutí jídla pro hladovějící děti v mnoha státech. Organizace, která pomáhá už 1 300 000 dětem se jmenuje Mary's meals a právě k nim bude směřovat naše postní sbírka.

V letošním roce jsme v Jaktari postní sbírku propojili s tématem naší Světové školy. Nevybírali jsme finanční dary, ale

hmotné příspěvky v podobě luštěnin. Ty pak věnujeme Charitě Opava, která je předá potřebným – konkrétně středisku DEŠTNÍK. Po chodbách jaktařské školy jsme pak prožívali křížové cesty. Modlitba, dobrý skutek a čtení příběhů v kapli byly další aktivity na naší postní cestě, po které jsme putovali z pouště až k Božímu hrobu.

Recitace

Školní jídelna obsazená do posledního místa a napětí, že by se dalo krájet. Tak vypadalo jedno páteční dopoledne, kdy porota vybírala tři děti z celé jaktařské pobočky, aby reprezentovaly naši školu v recitaci. V Loutkovém divadle nás nakonec reprezentovali sourozenci Štěpán a Mikuláš Janštovi a Anežka Řeháčková. Kluci pak postoupili do okresního kola a šli recitovat podruhé. Spolu s nimi recitovala i děvčata z hradecké školy. Za svůj výkon postoupil Štěpánek do krajského kola. Taktéž i Miriam Holoubková a Klárka Stachovská postoupily. Srdečně blahopřejeme a držíme palce.

Družina

Volný čas po vyučování trávily děti procvičováním prstíků, když se s nadšením pustily do vyrábění z korálků. Trpělivě navlékaly drobnou barevnou skleněnou krásu, korálek za korálkem, až vznikla zvířátka ve tvaru velryby nebo ptakopyska. Děti tato činnost natolik pohltila, že kdyby paní vychovatelka korálky neschovala a činnost neukončila po 14 dnech, navlékali by snad všichni ještě dnes. Spousta dětí má tak doma velkou sbírku ptakopysků a velryb v různých barvách a velikostech.

Pracovky podle pana učitele Karla

V naší malé, ale šikovné církevní škole vyučuje pracovky pan učitel. Toto jsou jeho nápady. Dříve, než březen přišel s teplým jarním sluncem, si děti v naší škole mohly v plné síle vychutnat radosti spojené se sněhem. Bobování, skákání do sněhu, ale i kou-

lování nebylo výjimkou. Žáci 4. a 5. třídy během výuky pracovních činností si dokonce vyzkoušeli postavit domeček ze sněhu – takzvané iglú (pozor – ú se ve slově opravdu píše s čárkou). Do iglú se vešlo až 5 dětí! Děti nalepené na sobě nám připomínaly otevřenou plechovku od sardinek. Stavba nás natolik zaujala, že i někteří z řad pedagogů museli vyzkoušet, jestli se tam vejdou.

Poté, co nezbylo ani památky po sněhu a celém iglú, jsme se učili o radostech, rizicích a o bezpečnosti spojené s užíváním otevřeného ohně. Děti zjistily, že oheň může být velmi nebezpečný, a proto je třeba myslet na bezpečnost při manipulaci s ním. Stejně tak umí být i užitečný, pokud jej máme pod kontrolou. Zkrátka jak se říká: „Oheň je dobrý sluha, ale zlý pán!“ Pro velkou radost dětí jsme si na ohni opekli i několik marshmallownů.

Ve znamení luštěnin

Společný projektový den Světové školy jsme prožili 10. března. Jaro klepe na dveře a s ním i potřeba sázet. Nejdříve jsme si osvěžili paměť a zopakovali naše předchozí aktivity spojené s luštěninami. Následovala pátračka a počítání, kolik je potřeba dávek vody pro různé rostlinky, které konzumujeme – brambory, pšenici, rajčata, jablíčka... A zjistili jsme, že luštěniny jsou schopné vodu zadržovat a tím pádem jí nepotřebují tolik. Náš experiment pak spočíval v tom, že si každý vyrobil z PET lahví dva samozavlažovací květináče. Do jednoho děti daly hlínu určenou pro pěstování a zasadily semínko. V druhém jsme hlínu obohatily o luštěniny. Vše jsme pak pečlivě označili jménem, názvem rostliny a pečlivě zalili. Nyní netrpělivě čekáme, až vyraší první rostlinky. Můžeme jim k tomu zpívat „Vstávej semínko holala...“

Jana Larischová

Charita Opava

*Kontakt: Přemyslovců 26, 747 07 Opava-Jaktař;
telefon a fax: 553 611 816, 553 612 780, 553 612 788;
e-mail: info@charitaopava.cz;
internetové stránky: www.charitaopava.cz.*

Po roce a půl od povodní je Charita zpět U Trojice

Mezi stavby, které významně poškodily povodně ze září 2024, byl také dům U Trojice, v němž bydleli lidé se zrakovým a mentálním handicapem. Celé spodní patro bylo zcela zatopeno a zaneseno vrstvou bahna. Po opadnutí a ohledání škod nebylo zdaleka jisté, zda se sem budou moci původní nájemníci vůbec někdy vrátit. Za rok a půl se to přece jen podařilo, díky velké vlně solidarity a štědrosti řady sponzorů.

Voda v prvním patře dosáhla při povodni až do výšky jednoho a půl metru, poškodila celý dům a u dvou ze čtyř bytů veškeré vnitřní vybavení, které nešlo vystěhovat. Všude byla vrstva lepkavého bahna a zdi nasáklé vodou se nedařilo vysušit ještě mnoho měsíců po živelní pohromě. Při vyklízení bylo zapotřebí vyhodit všechen nábytek i elektrospotřebiče a vytrhat podlahy.

Ale uprostřed tohoto zmaru se začaly objevovat také dobré zprávy, protože se zvedla obrovská vlna solidarity. Velmi vzácná a nečekaná podpora přišla z Ministerstva zahraničí Lichtenšteinska, které svým velkorysým darem podpořilo opravu jednoho ze dvou zničených bytů v domě. Šek na padesát tisíc švýcarských franků přijela Charitě Opava dokonce osobně předat Maria-Pia Kothbauer, kněžna z Lichtenštejna.

Opravu druhého z bytů, ve kterém současně proběhla změna vnitřní dispozice, mohla Charita uskutečnit také díky lidem, kteří přispěli do loňské Tříkrálové sbírky, a také díky daru Nadace 3WFoundation.

Cesta k obnově bydlení ve zničeném domě byla dlouhá. „*Oproti původnímu stavu jsme ale získali lépe uspořádané byty s prostornějším sociálním zařízením bez bariér. Součástí oprav je samozřejmě také nové vybavení bytů, včetně kuchyňských linek s potřebnými spotřebiči, které umožní osobám s handicapem kvalitní a příjemné bydlení,*“ říká manažerka Charity Opava Pavlína Králová. Náklady na opravy se nakonec vyšplhaly až na čtyři miliony korun. „*Děkujeme všem dárcům za pomoc v našich nesnázích a za navrácení bytů zpět k účelům chráněného bydlení,*“ vzkazuje Pavlína Králová všem, kteří se podíleli na tom, že se klienti budou moci vrátit do svých domovů.

Benefiční koncert po pečovatelky navštívilo na pět set lidí

Benefiční koncert Kněžské gregoriánské scholy a Akademického sboru Žerotín pro domácí péči Charity Opava v neděli 1. března byl natolik výjimečnou událostí, že si jej přišlo poslechnout téměř pět stovek lidí. A na nákup kompenzačních pomůcek pro Charitní pečovatelskou službu se v dobrovolném vstupném vybralo bezmála sto dvacet tisíc korun.

O velkém zájmu svědčí to, že už dvacet minut před začátkem koncertu zaplnili návštěvníci lavice opavského kostela sv. Vojtěcha i pětapadesát dopředu přistavených židlí. S nabídkou uspořádat benefiční koncert přišel do Charity Opava sudický duchovní správce Aleš Písařovic, který je zároveň uměleckým vedoucím Kněžské gregoriánské scholy. Společné vystoupení s Akademickým pěveckým sborem Žerotín sbormistra Pavla Koňárka s názvem „*Caritas – tóny pomoci*“ slibovalo už od začátku mimořádný zážitek.

Výtěžek benefice se pořadatelé rozhodli věnovat domácí péči Charity Opava, konkrétně na nákup velmi žádaných kompenzačních pomůcek. „Pro někoho jsou takovéto kompenzační pomůcky možná jen technické pojmy jako polohovací postele, vozíky či chodítka. Pro naše klienty a jejich rodiny jsou to však nástroje lidské důstojnosti a pomocníci, kteří umožňují nemocným a seniorům zůstat doma, tam, kde to mají rádi, u svých nejbližších,“ vysvětlil na začátek setkání ředitel Charity Opava Jan Hanuš, který všechny přivítal spolu s opavským děkanem Václavem Koloničným a manažerkou Charity Opava Petrou Thiemlovou. „Když se řekne pečovatelská služba, mnozí si představí rozpis služeb, léky, nákupy, koupele, hygienu a podobně. Ale my víme, že je to mnohem více. Je to blízkost, která zazvoní u dveří a přinese podporu, povzbuzení a úsměv, že na to všechno není nikdo sám,“ poděkovala manažerka. Pečovatelská služba, která probíhá v domácím prostředí, totiž v mnoha případech také sama léčí. „Všem, kteří se na této akci podíleli a kteří přispěli na dobrou věc, z celého srdce děkujeme,“ vzkazuje Jan Hanuš.

Kavárnu pro radost najdete v Müllerově domě

Doslova ve švech praskala 1. března, tedy první den provozu, Kavárna pro radost ve svém novém působišti v Müllerově domě Slezského zemského muzea. Tato kavárna, ve které obsluhují klienti s duševním onemocněním nebo mentálním znevýhodněním, si získala srdce mnoha lidí během dvou let, kdy měla otevřeno každé úterý v opavském obchodním centru Breda&Weinstein. Když musela loni v září skončit, zdálo se, že nové vhodné prostory už nenajde.

Pak ale přišla nabídka Slezského zemského muzea a smutek klientů Radosti, že se budou muset své oblíbené role číšníků vzdát, se rozplynul. Kavárna pro radost tak k velké radosti klientů i zaměstnanců úspěšně vstupuje do další etapy. Díky umístění v Historické výstavní budově Slezského zemského muzea a poloze na dohled obou opavských gymnázií a dalších škol se před ní navíc otevírají nové možnosti, nemluvě o tom, že při-

lehlý park nabídne v letních měsících další místa k posezení. „Velmi si vážíme spolupráce s opavskou Charitou a jsme rádi, že ji můžeme rozšířit o poskytnutí zázemí pro charitní kavárnu,“ hodnotí společný projekt ředitelka Slezského zemského muzea Jana Horáková

V Kavárně pro radost budou vedle lahodné kávy a originálních sladkostí ze své cvičné kuchyně časem chystat také různé atraktivní doprovodné akce. Otevřeno zde bude každé úterý od 9 do 17 hodin. Srdečně zveme, vzkazují klienti.

Křestní roušky z Charity jsou památkou na celý život

Originální křestní roušky podle vašeho zadání vám do jednoho týdne vyšijí v Chráněných dílnách Charity Opava. Krásná rouška se jménem i datem křtu zůstane rodinnou památkou na celý život.

Obchůdek v supermarketu Terno v Jaktaři nebo prodejní sklad na ulici Přemyslovců 37 nabízí také křestní košilky, křestní šály, knihy ke křtu, přání ke křtu a řadu dalších dárkových předmětů. Nabídka je k vidění rovněž na adrese www.kramekprotebe.cz.

Charitní pečovatelky hledají brigádníky

Brigádnice či brigádníky na výpomoc na dohodu o provedení práce přijme Charitní pečovatelská služba. Předmětem práce je pečovatelská činnost v domácnosti uživatelů služby, pomoc při osobní hygieně a při zajištění chodu domácnosti, poskytnutí stravy a zprostředkování kontaktu se společenským prostředím. Po dohodě je možná dlouhodobější spolupráce. Podrobnější informace najdete na www.charitaopava.cz.

Charita Opava

Letní slezskoněmecký tábor 2026

Hledáte tábor, kde si děti opravdu užijí léto plné dobrodružství, přátelství a her? Letní slezskoněmecký tábor od Slezského německého spolku staví celý program na napínavém příběhu inspirovaném světem Indiana Jonese – děti luští šifry, řeší úkoly, objevují „zapomenuté poklady“ a prožijí týmová dobrodružství v krásné přírodě u Moravice.

Není to jen hlídání přes prázdniny – je to tábor s tradicí, přátelskou atmosférou a násilným zapojením němčiny do her a běžných denních situací.

Termín: 2.–7. 8. 2026 | 11–17 let | Cena: 2 800 Kč – vše v ceně (ubytování, strava, program).

Více info a přihlášku najdete na www.slezskynemeckyspolek.eu/cs/letni-tabor/.

Lukáš Korbel

Oznámení

Adorace před Nejsvětější svátostí

- *Konkatedrála Panny Marie* – **každou středu** od 14 do 18 hodin tichá adorace s možností přijmout svátost smíření v kapli sv. Anny (popř. v sakristii).
- *Kostel sv. Vojtěcha* – **každý pátek** od 17 hodin do začátku mše svaté tichá adorace s možností přijmout svátost smíření. **První pátek v měsíci** je po mši svaté adorace s pobožností k Nejsvětějšímu Srdci Páně; **třetí pátek v měsíci** adorace s Korunkou k Božímú milosrdenství.
- *Kostel Sv. Ducha* – **každou středu** od 16.30 do začátku mše svaté, která začíná v 17 hodin. Po mši svaté v 8 hodin: **každý první pátek v měsíci** litanie k Srdci Ježíšovu a úkon zasvěcení lidstva; pobožnost **první soboty v měsíci** výstav Nejsvětější svátosti, modlitba růžence a 15minutové rozjímání o růžencovém tajemství.
- *Kaple Božského Srdce Páně (Marianum)* – **každý první pátek** tichá adorace od 17.20 do začátku mše svaté, která je v 18 hodin.

Zpovědní služba v konkatedrále

každou středu od 9 do 12 hodin a od 14 do 18 hodin (odpoledne i s adorací).

Biblické hodiny

se konají v **pondělí co 14 dní** v kapli sv. Anny. Setkání vede o. Jiří Ramík. Nejbližší setkání se uskuteční: **13. dubna a 27. dubna**.

Vzdělávání ve víře

Další přednáška vzdělávacího cyklu *Svá-tosti v životě křesťana* s o. Petrem Smolkem na téma *Svátost kněžství* se uskuteční **ve čtvrtek 16. dubna** v 19 hodin v budově

Slezské univerzity v Opavě (Bezručovo náměstí 14, učebna C 308 v 1. patře).

Modlitba se zpěvy Taizé

bude **v sobotu 25. dubna** v *konkatedrále Panny Marie* od 19 hodin.

Svátost pomazání nemocných

ve farnosti Opava-Kylešovice se bude udělovat **v neděli 12. dubna** (neděle Božího milosrdenství) v *kostele sv. Jana Nepomuckého* při mši svaté v 9 hodin.

Mušský růženec

se koná **v sobotu 25. dubna**. Setkání začne mší svatou v 7 hodin v *konkatedrále Panny Marie* v Opavě, poté modlitba růžence u sochy Panny Marie na Dolním náměstí.

Mušský růženec se koná **každou 4. sobotu v měsíci**.

Mše svatá k 104. výročí smrti bl. Karla Rakouského

bude sloužena **v neděli 12. dubna** v 10 hodin v *konkatedrále Panny Marie* s úmyslem: na přímluvu bl. Karla Rakouského, knížete míru, za sjednocenou Evropu, za mír ve světě, zvláště na Ukrajině, a za naše rodiny.

Nejbližší plánované sbírky

- **Neděle 5. dubna** – *sbírka na fond MOST* (ve všech kostelech naší diecéze).
- **Neděle 12. dubna** – *sbírka na opravy* (v kostelech farnosti Panny Marie).

Intence na mše svaté

se zapisují **průběžně po celý rok** v sakristii kostela, ve kterém si přejete sloužit mší svatou, kdykoliv přede mší svatou nebo po ní.

Informace na webových stránkách

- Program akcí **Diecézního centra mládeže** a **Diecézního střediska mládeže** naší diecéze najdete na stránkách dcm.doo.cz.
- Akce **naší farnosti** najdete na webových stránkách www.farnostopava.cz.
- Informace o dění **ve farnosti Svatého Ducha** najdete na webových stránkách opava.minorite.cz.
- Informace o dění **ve farnosti Opava-Kateřinky a Opava-Jaktař** najdete na webových stránkách www.farnostjaktar.cz.
- Informace o dění **ve farnosti Opava-Kyšešovice** najdete na webových stránkách farnostkylesovice.cz.

Poutní místo Cvilín u Krnova

- **Neděle 12. dubna** – *Pouť za uzdravení na přímlovu sv. Šarbela*, mše svatá v 10 hodin.
- **Neděle 26. dubna** – *Pouť matek v požehnaném stavu ke cti sv. Jany Mollové*, mše svatá v 10 hodin.
- **Pátek 1. května** – *Pouť ke cti sv. Josefa Dělníka*, mše svatá v 10.30 hodin.

Kontakt: Rektor kostela P. Sebastian Gruca, OFMConv., Vyletní 3, 794 01 Krnov, tel.: 732 664 763; email: cvilin@minorite.cz; web: <http://kostelcvilin.cz>, na těchto webo-

vých stránkách naleznete přehled poutí na rok 2026.

Exercicie v květnu

- **Pondělí 4. 5. – pátek 8. 5., Tuchoměřice**
Duchovní cvičení SILOE
komunita Chemin Neuf
- **Pátek 8. 5 – neděle 10. 5., Velehrad**
Duchovní obnova pro všechny
P. Marián Pospěcha
- **Čtvrtek 30. 4. – neděle 3. 5., Dolany**
Duchovní cvičení pro ženy
sr. Lucia Kopasová, Věra Kulišťáková

Veškeré informace o duchovních cvičeních, včetně kontaktních údajů na exerciční domy, získáte na webových stránkách www.exercicie.cz, kde se také můžete přihlásit. Informace o duchovních cvičeních v Dolanech naleznete na webových stránkách Komunity Blahoslavenství www.blahoslavenstvi.cz/duchovni-cviceni, tam probíhá také přihlašování.

Prosebné a významné dny

- **Čtvrtek 23. dubna** – *slavnost sv. Vojtěcha*;
- **neděle 26. dubna** – Den modliteb za povolání k duchovnímu stavu;
- **pátek 1. května** – *první pátek v měsíci*.

Príspevky do **Cesty** můžete předat v sakristii konkatedrály Nanebevzetí Panny Marie a kostela sv. Vojtěcha nebo na faru Almužnická 2, Opava, případně poslat na adresu redakce, nebo elektronickou poštou na adresu cesta.opava@gmail.com – vždy do uzávěrky.

Webové stránky farnosti Panny Marie v Opavě: www.farnostopava.cz

Kontakt na Farní úřad Panny Marie v Opavě – tel.: 733 307 117, e-mail: rkf.opavapmaria@doo.cz

Cesta – zpravodaj farnosti při konkatedrále Nanebevzetí Panny Marie v Opavě, vydavatel a adresa redakce: ŘKF Nanebevzetí Panny Marie, Almužnická 2, 746 01 Opava. Tiskne tiskárna Schneider. Ročník 33., číslo 4, náklad 400 výtisků. Výrobní náklady 1 kusu 15 Kč. Číslo připravila a vydání zajistila redakční rada zpravodaje. Registrováno pod číslem MK ČR E 12507 u MK ČR.

Příští číslo 3. 5. 2026, uzávěrka 14. 4. 2026